

Hvordan påvirker koronakrisen publikumsgrunnet til institusjonene?

COVID-19 MONITOR

Forord

Hva skjer med publikum under pandemien? Hvilken effekt har økning av smitten (etter sommerferien) hatt på publikums vilje til å delta på teater, konserter og museumsopplevelser? Og hvilken rolle spiller digitale erstatninger i denne situasjonen? Vil publikum ønske å ha valget mellom fysisk tilstedeværelse og skjermbasert deltakelse, også i fremtiden?

Norske institusjoner var helt nedstengt fra 12. mars til 5. mai. Første innsamlingsrunde foregikk like etter gjenåpningen i mai. Da andre innsamlingsrunde ble gjennomført 14.-18. september var smitteraten økende flere steder, blant annet i Bergen, hvor mange av institusjonene i dette utvalget holder til. Når denne rapporten skrives i slutten av september, er Oslo hardest rammet. Syv av institusjonene i dette utvalget har sitt publikum i Oslo-området.

Denne rapporten baserer seg på en måling av effekten av koronakrisen per 18. september 2020, blant publikummet til 21 deltakende institusjoner fra hele landet. I rapporten trekker vi fram det som er mest interessant på aggregert nivå. Institusjonene som deltar i prosjektet har tilgang til et online rapporteringsverktøy som gir mulighet til å filtrere svarene på en rekke underdimensjoner, se egen publikumsutvikling over tid, og sammenlikne egne resultater med andre i samme region eller bransje. Det er større geografiske forskjeller i svarene i denne runden, sannsynligvis på grunn av lokale utbrudd.

På aggregert nivå kan vi innledningsvis slå fast at publikum er mer avventende i forhold til smitteraten enn de var i mai. Samtidig ser vi en betydelig økning i den fysiske deltakelsen, og en nedgang i den skjermbaserte deltakelsen hjemmefra. Vi har gjort mer omfattende bruk av åpne svar i denne runden. De viser at mange har stor glede av digitale programmer, særlig grupper som er interessert i kunst og kultur i utgangspunktet, men som opplever ulike barrierer for deltakelse.

Rapporten er delt inn i to deler: Del 1 tar for seg den fysiske deltakelsen, og del 2 tar for seg den digitale deltakelsen.

God lesning,
Ingrid E. Handeland
Direktør, Norsk publikumsutvikling

KULTURRÅDET
Arts Council
Norway

NTO

NORSK TEATER- OG ORKESTERFORENING

COVID-19 Monitor er den norske utgaven av en internasjonal sporingstudie som måler utviklingen av etterspørselen etter teater, konserter og museumsopplevelser under og i etterdønningene av pandemien.

Studien heter COVID-19 Audience Outlook Monitor og er initiert av analyse- og konsulentselskapet WolfBrown i USA. Den norske utgaven er tilpasset norske forhold og gjennomført av Norsk publikumsutvikling i samarbeid med NTO og Kulturrådet. 21 institusjoner over hele landet deltar. Målgruppen for studien er kulturinstitusjonenes publikum. Studien har til hensikt å måle hvordan pandemien påvirker etterspørselen etter kunst og kultur over tid.

Det er lagt opp til tre runder med datainnsamling. Første runde foregikk i perioden 25.–31. mai. Andre runde 14.–18 september. Tredje, og siste innsamlingsrunde foregår 23.–28. november.

Disse institusjonene deltar i undersøkelsen

Arktisk Filharmoni
Bergen Filharmoniske Orkester
Bergen Nasjonale Opera
BIT Teatergarasjen
Bærum Kulturhus
Dansens Hus
Den Nationale Scene
Den Norske Opera & Ballett
Det Norske Teatret
Henie Onstad Kunstsenter
Hålogaland Teater
Kilden Teater og Konserthus
Munchmuseet
Nationaltheatret
Nordland Teater
Opera Østfold
Oslo Nye Teater
Rogaland Teater
Stavanger Symfoniorkester
Teatret Vårt
Trøndelag Teater

Utvalget

Invitasjoner til å delta i undersøkelsen blir sendt til institusjonenes aktive kunder bosatt i Norge, som har kjøpt billetter, abonnement eller medlemskap etter 2018. I mai fikk vi svar fra 5 054 personer. I andre runde fikk vi inn 3 889 svar.

Undersøkelsen er relativt omfattende og tar ca. 20 minutter å besvare. De som mottar den gis ingen incentiver annet enn at de hjelper institusjonen å navigere under koronakrisen.

Majoriteten av respondentene i dette utvalget går på kunst og kulturarrangementer mellom 2 og 5 ganger i året, en tredjedel går 1 gang i året eller sjeldnere, og 15 prosent går 5 ganger eller oftere på den institusjonen de har besvart henvendelsen fra. De benytter seg av mange andre typer kulturtilbud, og har en vesentlig høyere besøksfrekvens enn landsgjennomsnittet både når det gjelder teater-, opera-, konsert- og museumsbruk.

Vi vet fra før at godt voksne kvinner er overrepresentert blant de som kjøper billetter, medlemskap og abonnement i institusjonene. Det er derfor ingen overraskelse at 3 av 4 av respondentene er kvinner, og at snittalderen er 55 år. Over halvparten av respondentene kommer fra Oslo/Viken, men alle regioner er representert.

De som svarer representerer institusjonenes kjernepublikum. Svikt i etterspørselen fra dette publikummet representerer en alvorlig trussel for institusjonenes bærekraft.

FYSISK DELTAGELSE

DEL 1

**NPU: Det er ikke nok at myndighetene opphever restriksjonene, publikum avventer smitteraten og tar sine valg basert på en vurdering av verdien av opplevelsen opp mot helse-
risikoen for seg og sine.**

HOVEDFUNN FYSISK DELTADELSE

► SEPTEMBER 2020

①

KUN 36% ER KLARE FOR Å DELTA

I mai var kun 40% av respondentene klare for å delta på kunst- og kulturarrangement. Antallet har sunket med fire prosent i september. Nå sier kun 36% at de er klare for å delta.

②

FOR 32% ER DET NOK AT MYNDIGHETENE SIER AT DET ER TRYGT Å DELTA

I mai svarte 6 av 10 at de ville vende tilbake så snart myndighetene opphevet restriksjonene. I september er det kun 32% som sier at de vil begynne å gå ut så snart myndighetene hever restriksjonene.

③

45% AVVENTER SMITTERISIKOEN

Antallet som avventer at smittekurven flater helt eller delvis ut har doblet seg etter sommeren. 45% ser an situasjonen nå, mot 23% før sommeren. Det er en klar tendens til at færre stoler blindt på myndighetenes anbefalinger, og at flere bestemmer selv når det er trygt å gå ut.

④

51% VIL AKSEPTERE KRAV OM BRUK AV MUNNBIND

Krav om bruk av munnbind var demotiverende for 55% i mai. I september svarer over halvparten et ubetinget «ja» på at de ville besøkt institusjonene om det ble innført krav om bruk av munnbind. 30% svarer «kanskje», og kun 19% svarer kategorisk «nei».

⑤

DEN FYSISKE DELTAKELSEN HAR ØKT SIDEN MAI

Det har vært en kraftig økning i den fysiske deltakelsen etter sommeren, særlig blant de som normalt går 5 ganger eller oftere. Det er bare 34% som ikke har lagt fremtidige planer om å gå på et kulturarrangement i midten av september, mot 62% i mai. Kun 6% hadde vært på teater, konsert eller i et museum siste to uker før målingen i mai. I september har 27% vært på teater eller konsert siste to uker før målingen. 18% har besøkt et museum.

Fra utålmodig til avventende publikum

Da undersøkelsen gikk ut til institusjonenes publikum mandag 14. september var smitten på vei opp mange steder og i Bergen var situasjonen så alvorlig at institusjonene var pålagt å redusere antallet besøkende fra 200 til 50.

I mai var nesten 6 av 10 respondenter klare til å delta så snart myndighetene opphevet restriksjonene. I september er 7 av 10 avventende i forhold til smittesituasjonen, vaksinasjoner og immunitet.

**NPU: 7 av 10 avventer
smittesituasjonen, vaksine
og immunitet.**

Tillit og lojalitet

Publikum har fortsatt høy grad av tillit til helsemyndighetene og institusjonene. Men nivåene er litt lavere enn ved forrige måling. Flere gir uttrykk for at de stoler mer på sin egen vurdering av smittesituasjonen. Vi måler en fire prosents tilbakegang fra 35% i mai til 31% i september, på hvor mange som er «veldig ivrige» etter å vende tilbake til den institusjonen de har svart på henvendelsen fra. Det er en liten økning på 2 prosent i det segmentet som «ikke er så veldig ivrig» etter å komme tilbake, mens majoriteten på 55% er «ganske ivrig».

Forventet forbruk holder seg i snitt stabilt fra mai til september. Det er en liten oppgang i antallet som forventer å bruke mer penger på kultur når de begynner å gå ut igjen i forhold til tallene fra mai.

Det er den aller mest høyfrekvente andelen av publikum som er mest ivrig etter å komme tilbake og oppleve kunst og kultur i egen fysiske person, og som føler seg klar til å gjøre det nå, i den aktuelle smittesituasjonen.

NPU: Litt færre er veldig ivrige etter å komme tilbake til institusjonen i september enn i mai.

Arrangementstyper og salkart

I mai var publikum mest komfortabel med å besøke utendørsarrangement, dernest museumsvandring, eller konsert- og teatersaler med faste seter og inntil 50 publikummere. 4 av 10 var ukomfortable med å besøke en klubb eller konsertarena uten seter. Dette har økt til 6 av 10 i september. Flest følte seg mest komfortabel i mindre saler med plass til 50 mennesker og innenfor avstandsreglene. Den samme trenden holder seg i september. Et bredt publikum er ikke klare for de store salene. Eldre og personer med helserisiko er mer forsiktige enn yngre. Den samme trenden ser vi når det gjelder salkart.

For å hjelpe institusjonene med å ta riktige valg når det gjelder antall besøkende, ber vi publikum rangere følgende alternativ: «to og to personer separert av pleksiglassvegger», «publikum på annethvert sete og annenhver rad», og «publikum på annet hvert sete».

Publikum på annethvert sete og annenhver rad er klart mest foretrukket i alle aldersgrupper. Pleksiglass kommer bedre ut enn «annethvert sete» i nesten alle aldersgrupper (minus 65+ segmentet som går mer enn 5 ganger i året) og skårer høyest blant de som er under 35 og går 5 ganger i året eller oftere.

NPU: Majoriteten foretrekker at det er ledig både foran, bak og ved siden av eget sete.

Skjermen som scene

I september ba vi publikum rangere fire alternative steder å oppleve kunst og kultur: utendørsarenaer, innendørsarenaer med faste seter, innendørsarenaer med bevegelige seter, og «hjemmefra via skjerm».

Målingen viser at innendørsarenaer med faste seter foretrekkes av flest. Det er svært jevnt mellom de tre andre alternativene. Mest oppsiktsvekkende er det at «hjemmefra via skjerm» i snitt foretrekkes framfor innendørsarenaer uten faste seter. De som er over 55 foretrekker i denne situasjonen skjermbaserte opplevelser i større grad enn de yngre, og respondenter bosatt i Viken og Innlandet foretrekker det skjermbaserte alternativet i betydelig større grad enn respondenter i byer som Bergen og Oslo. De som i størst grad foretrekker innendørs arenaer med faste seter, og i minst grad foretrekker skjermbaserte alternativer, er de som under normale omstendigheter oppsøker den fysiske møteplassen 5 ganger eller mer per år.

Majoriteten forklarer sitt førstevalg med at innendørs arenaer med faste seter er tryggest fordi publikum ikke kan bevege seg fritt. De som foretrekker utendørs arrangementer trekker fram at det er lettere å kontrollere hvor nært man kommer på andre og at det er mindre risiko for luftbåren smitte. De som foretrekker innendørs arenaer med seter som kan grupperes fritt trekker fram at det er ubehagelig å sitte i halvtomme saler, og de som foretrekker skjermbaserte opplevelser, trekker naturlig nok fram, at det er helt smittefritt.

RE: Hjemme har jeg full kontroll. Det er vanskelig å tilrettelegge for kulturarrangementet med fysisk oppmøte, fordi mennesker har vanskelig for å følge regler, selv om de er tydelige. Å se teater på en skjerm er ikke ideelt, men det er heller ikke gøy å se teater når jeg fokuserer mer på om nabosetet er mer enn 1 meter unna meg.

Munnbind

Krav om bruk av munnbind var demotiverende for 55% av respondentene i mai. Kun 13 % opplevde det som motiverende i den situasjonen vi befant oss i da.

I september svarer over halvparten et ubetinget «ja» på at de ville besøkt institusjonene om det ble innført krav om bruk av munnbind. 30% svarer «kanskje», og kun 19% svarer kategorisk «nei».

Blant de som svarer nei oppgir 7 av 10 at det er ubehagelig å bære munnbind. De som velger å svare med egne ord kan i hovedsak deles inn i to grupper: de som ikke tror maskebruk har ønsket effekt, og de som mener at maskebruk ødelegger opplevelsen.

NPU 51% vil akseptere bruk av munnbind dersom det ble innført krav om dette.

DIGITAL DELTA GELSE

DEL 2

NPU Det gjør det enklere for bevegelseshemmede, folk med angst og folk som av ulike grunner synes det kan være vanskelig å oppsøke teateret.

HOVEDFUNN DIGITAL DELTADELSE

► SEPTEMBER 2020

①

DEN DIGITALE DELTAKELSEN HAR SUNKET SIDEN MAI

Det er et betydelig lavere antall som har opplevd digitale konserter eller forestillinger siste to uker i september, sammenliknet med tallene fra mai. 7 av 10 hadde deltatt på noe digitalt (inklusive omvisninger og andre formidlingsarrangement) i mai, mens det kun var 45% som hadde gjort det samme i de første ukene av september. 3 av 10 hadde lagt planer å delta digitalt, de fleste innenfor de neste to månedene.

②

DEN DIGITALE BETALINGSVILJEN LIGGER STABILT PÅ 200,-

Betalingsviljen ligger i snitt på samme nivå som ved målingen i mai: på kr. 200,-. De eldre er mindre betalingsvillige enn de yngre. Det mest betalingsvillige alderssegmentet er de mellom 35 og 54.

3

MANGE ØNSKER ET PERMANENT DIGITALT TILBUD

Vi spurte publikum om de betrakter digitale konserter, teaterforestillinger og utstillinger som en midlertidig kriseløsning, eller om de ønsker å ha det som en permanent mulighet.

I snitt svarer 30% at de ønsker et permanent digitalt konsert- og teatertilbud. 40% ønsker et permanent digitalt museums-tilbud. Alderssegmentet 35-54 er aller mest interessert i permanente, digitale tilbud.

4

VERDIEN AV DIREKTESTRØM

44% av respondentene mener at direktestrøm har fordeler framfor opptak. De setter særlig pris på nerven og følelsen av fellesskap som oppstår «her og nå». Yngre segmenter foretrekker direktestrøm i mye større grad enn eldre. 61% av de under 35 ser fordeler ved direktestrøm framfor opptak, mot 31% av de som er 75+.

5

DIGITALT SOM INKLUDERING

Åpne svar på spørsmål om hva som gjorde mest inntrykk på personer som har deltatt hjemmefra via skjerm viser at digitale tilbud kan bety mye for personer som er interessert i utgangspunktet, men som ikke kan delta på grunn av fysiske avstander, helsemessig risiko, funksjonshemming og psykiske plager.

Digital deltakelse

Færre har hatt digitale kunst- og kulturopplevelser de første to ukene av september enn i mai. Skyldes dette at det tilbys mindre digitalt innhold eller at det er synkende etterspørsel etter digitalt innhold blant publikum? Dette kan vi ikke si med sikkerhet uten tall på hva som ble tilbudt fra institusjonene. Det har vi ikke.

Det vi kan fastslå, er at antallet antallet som hadde opplevd digitale konserter eller forestillinger siste to uker er bort imot halvert i forhold til tallene fra mai. 7 av 10 hadde deltatt på noe digitalt (inklusive omvisninger og andre formidlingsarrangement) i mai, mens det kun var 45% som hadde gjort det samme i de første ukene av september.

I mai var det flere av institusjonene i utvalget som deltok på Festspillene i Bergen, flere som laget konsertserier for skjermbasert opplevelse. Flere av teatrene la ut arkivopptak av forestillinger, og museene tilbød digitale omvisninger og formidlingsarrangement som aldri før. I september ser vi ikke det samme tilbudet. Samtidig er vi kjent med at stadig flere jobber med å få opp et digitalt tilbud av mer permanent karakter.

For å understøtte strategiske valg når det gjelder digitale programmer har vi lagt inn nye spørsmål i denne runden. Svarene viser at 1 av 3 hadde lagt planer for digitale besøk i institusjonene i midten av september. 17% hadde lagt konkrete planer å gå digitalt på konsert eller teater/ opera, de fleste innenfor de neste to månedene. Ytterligere 12% hadde planlagt å delta på digitale formidlingsarrangement. Kun 2% hadde planlagt å delta på digitale museumsvandringer.

Det blir interessant å se hvordan etterspørselen etter digitalt innhold utvikler seg etter hvert som flere institusjoner får opp digitale programmer.

NPU Kun 4 av 10 har hatt digitale kunst- og kulturopplevelser siste to uker i september, mot 7 av 10 i mai. 3 av 10 planlegger å delta digitalt de neste månedene.

VERDIEN AV DIGITAL DELTAGELSE

I andre runde har vi stilt flere åpne spørsmål om verdien av digital tilgjengelighet. Basert på svarene vi fikk, deler vi respondentene (RE) inn i fire segmenter:

- * Avviserne
- * Tvilerne
- * De sosiale hjemmesitterne
- * De ekskluderte hjemmesitterne

* Avviserne

Avviserne foretrekker uansett opplevelsen av å være fysisk tilstede i konsertsalen, museet eller scenehuset sammen med det øvrige publikummet, og lar seg ikke friste av heldigitale eller hybride løsninger, annet enn i nødstilfeller.

RE: Jeg har simpelthen ganske liten sans for IT, som dessverre 'har kommet for å bli - enda verre - i det meste'.

RE: Det er galskap å tro at det er sammenlignbart med en «ekte» kunstopplevelse.

RE: Det kommer aldri opp mot å være på opplevelsen sammen med andre, kun en erstatning i krisetid.

* Tvilerne

Tvilerne forsøker, men har ikke samme utbytte av den digitale kulturopplevelsen. De kan oppleve at det er vanskeligere å konsentrere seg, at det ikke er autentisk nok, eller at det ikke frister etter lange arbeidsdager foran skjerm.

RE: Digitale kulturopplevingar gjer ikkje så stort inntrykk på meg. Eg blir ukonsentrert.

RE: Har hatt det alt for travelt til å ha tid til å sjå eit heilt arrangement. Har som regel stått på i bakgrunnen, utan at eg har klart å følge med.

* Tvilerne

RE: Synes det er bra med digitalt kulturtilbud, men jeg jobber til daglig foran PCen, ser en del webinarer i jobbsammenheng, og mye av kommunikasjonen med familie og venner foregår digitalt nå, så da er det ikke så fristende å tilbringe enda mer tid foran skjermen.

* De sosiale hjemmesitterne

De sosiale hjemmesitterne setter pris på å kunne delta hjemmefra fordi det gir mulighet for å dele kultur-opplevelsen med venner og familie i en privat, sosial setting. De ser fordeler ved å kunne sosialisere, gjerne i flere medier samtidig, uten å forstyrre andre og mer konsentrerte eller dedikerte publikummere som sitter i salen.

RE: Fint å kunne se en digital konsert/forestilling sammen med barna, som man kan snakke om mens den foregår.

RE: Kunne prate fritt hjemme, med egen mat/ølservering.

RE: Fellesskapsfølelsen ved å se en konsert sammen med 20+ av mine venner over videochat samtidig.

* De ekskluderte hjemmesitterne

Opplevelsen av å være ekskludert fra et kulturtilbud kan bunne i geografiske, fysiske, psykiske, sosiale eller fortolkningsmessige barrierer. Under pandemien kan det bunne i helsemessige utfordringer som normalt ikke forhindrer deltakelse. Tilbakemeldingene fra publikum viser at digital programmering kan brukes til å senke tersklene for deltakelse for personer som opplever svært ulike typer barrierer for deltakelse.

RE: Jeg kan ha utfordringer med å reise dit kulturarrangementet skjer. Jeg kan invitere til "hjemmekulturfest" for dem som ikke våger å reise ut nå eller senere.

RE: Jeg sliter med utmattelse og slipper stresset med å reise til og fra.

RE: Jeg lider av en kronisk sykdom og setter stor pris på å kunne dele opplevelsen selv om jeg ikke fysisk kan møte.

* De ekskluderte hjemmesitterne

RE: En fin måte å kunne se mer konkret hva som venter – og ikke minst kunne lære litt om det på forhånd. Jeg tror visninger på nett vil kunne få folk til å ville besøke (institusjonen) i virkeligheten også.

RE: Det kan også være med på å senke terskelen for besøkende som ellers kanskje ikke ville dratt på utstilling, fordi det er litt fremmed eller virker litt skummelt/ukjent.

Verdien av direktestrøm

For å få dypere innsikt i hva som gir mest verdi for ulike grupper, direktestrøm eller arkivopptak, har vi i denne innsamlingsrunden stilt følgende spørsmål: Ser du noen fordeler ved å se en direktestrømmet forestilling/konsert/utstilling (med eller uten publikum tilstede) fremfor et opptak av den samme forestillingen/konserten/utstillingen på et senere tidspunkt?

Det er fire av ti som svarer ja på dette spørsmålet. Vi har bedt dem om å forklare hva som gjør direktestrøm mer verdifullt for dem. Vi har fått veldig mange svar, noe som tyder på at dette er et spørsmål som engasjerer publikum, og svarene spriker litt i alle retninger. Vi synes likevel at det er to typer begrunnelser som utmerker seg og kan ramme inn svært mange av tilbakemeldingene.

①

AT DIREKTESTRØM GIR EN ANNEN OG MER UNIK OPPLEVELSES-KVALITET

②

AT DIREKTESTRØM GIR FØLELSEN AV FELLESSKAP

Unik opplevelseskvalitet

Svært mange av respondentene setter ord på den unike opplevelseskvaliteten ved det som foregår direkte. De trekker fra at det er en egen nerve i det som skjer her og nå, og ikke er redigert. Det føles mer oppslukende og ekte når det kan gå galt. Risiko-elementet og sanntids-opplevelsen er for mange mer engasjerende enn den mer polerte kvaliteten i et redigert kvalitetsopptak.

RE: Her og nå-opplevelsen oppleves sterkere enn et opptak.

RE: Det er stor forskjell på å se noe som fremføres live (hvor uforutsette ting kan skje) og et opptak (hvor man ikke vet om uforutsette ting er fjernet).

RE: Sanntid gir mer "spenning", man vet ikke på forhånd hvordan aktørene vil "lykkes" denne gangen med fremføringen.

RE: Små "feil" eller glipp vil gjøre opplevelsen mer ekte - det bevarer en av sjarmene med teater.

RE: Det er jo nettopp nerven ved liveopptreden som gjør det så spennende. Et opptak vil likne mer en film, som også er helt greit selvsagt, men live gir en helt annen verdi.

RE: Følelsen av å oppleve noe "mens det faktisk skjer". Det er noe helt eget.

RE: Det er mer spennende og føles mer nært og ekte når det direktestrømmes. Dessuten føles det mer flyktig og man vil etterstrebe å samles i stuen for å få med seg forestillingen.

RE: Direktesendt føles mer eksklusivt fordi det ikke er tilgang til det etterpå, og det ligner mer på opplevelsen av å møte opp fysisk på arrangementet.

RE: Det skjer der og da, slik kunst og kultur skal. Det gir en mer autentisk opplevelse, og du må være der når det skjer.

Følelsen av fellesskap

Det er mange som setter pris på arkivopptak fordi det gir muligheten til å oppleve og gjenoppleve kunst og kultur når det passer. Det gir likevel ikke den samme opplevelsen som direktestrøm. Mange fremhever fellesskapsfølelsen som oppstår fordi alle befinner seg i samme tid, om ikke samme rom. Flere fremhever at direktestrøm i større grad inviterer til at man faktisk opplever den digitale konserten eller forestillingen sammen med andre enten i et hjem eller via f.eks. zoom.

RE: Det føltes så nært og inkluderende selv om alle satt i hver sin stue.

RE: Følelsen av fellesskap tror jeg er sterkere under direktestrømming.

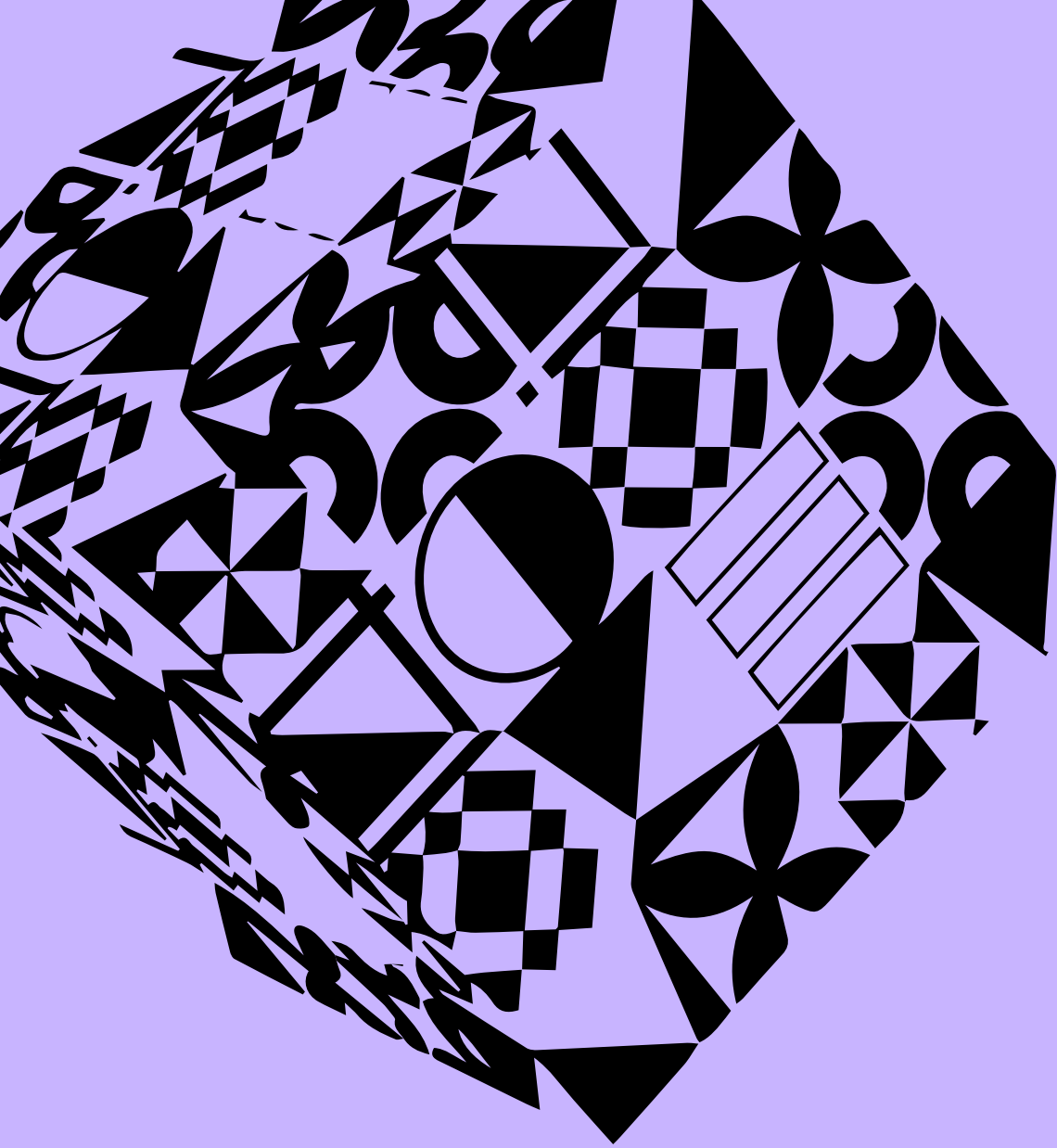
RE: Det gjev ei slags felleskapskjensle berre å vite at mange ser saman med meg frå heimane deira.

RE: Følelsen av å delta i et fellesskap. Oppleve «fersk» kunst.

RE: Det skaper en viss fellesskapsfølelse, også kan man se livestream hjemmefra sammen med venner slik at det likevel blir sosialt.

RE: Det er selvfølgelig noe illusorisk over det, men det føles som et samhold når man tar del i noe samtidig, og vet at utøverne opptrer samtidig.

RE: Så lenge du vet at det er direkte, så blir følelsen nesten like god som å være tilstede.

npu

Norsk
Publikumsutvikling